

RESUMÉ

Tématem mé bakalářské práce je rozbor jednoho z nejkrásnějších renesančních obrazů ve sbírkách pražské Národní galerie – Bronziniho portrétu Eleonory z Toleda. Kromě toho sleduji také širší rámec – rodinné prostředí, v němž Eleonora žila, včetně stručného nástinu prostředí Florencie kolem poloviny 16. století. Práce je sestavena na podkladě sekundární literatury, kterou cituji v poznámkách.

O životě Eleonory se nedochovalo příliš mnoho zmínek, ale přesto si lze učinit představu o jejím osobním životě – dívka z významné španělské rodiny se provdala za panovníka jednoho z nejpřednějších italských městských států, Florencie. Stala se manželkou Cosima di Medici, byla dobrou ženou a starostlivou matkou, ale také velmi půvabnou dámou, jak dokládá i náš portrét.

Agnolo Bronzino byl již v době, kdy přistoupil k tvorbě Eleonořina portrétu, ceněným a uznávaným umělcem (žák Jacopa Pontorma). Pochvalně se o něm zmiňuje i Giorgio Vasari. Ve Florencii zahájil kariéru úspěšného medicejského portrétisty. Za přelomové dílo se pokládá jeho vyobrazení Cosima jako Orfeá. Mimo jiné byl Bronzino také pověřen výzdobou Eleonořiny kaple. Na slavném portrétu je Eleonora zachycena ve svých čtyřiaadvaceti letech jako krásná dáma v honosných šatech, která svým gestem symbolizuje manželskou věrnost. Vyobrazený oděv se stal i cenným pramenem pro studium v oboru dějin odívání.